

गिरिमित्र जीवन गौरव सन्मान

श्री. रमेश देसाई

महाराष्ट्रात जेव्हा डोंगरभटकंतीच्या वेडाचा मागमूस ही नव्हता तेव्हा १९५३ च्या दरम्यान रमेश देसाई, यांची डोंगराशी तसेच गिरिजनांशीही ओळख झाली. पुढे मुंबई विद्यापीठामध्ये 'इंटर कॉलिगट हायकर्स क्लब' सुरू करण्यात देसाई सरांनी पुढाकार घेतला. साधारण १९६२ पर्यंत सरांनी सह्याद्रीतल प्रचंड भटकंती केली. महत्त्वाचे म्हणजे आपल्या गिरिभ्रमणाच्या सविस्तर नोंदी केल्या एवढेच नव्हे तर जेथे जाऊ तेथील परिसराचा नकाश तयार करणे हा सरांचा आणखीन एक गुणविशेष.

१९६३ मध्ये 'युनिव्हर्सिटी हायकर्स अँड माऊटेनिअरींग सोसायटी' या विद्यापीठाच्या मान्यताप्राप्त गिर्यारोहण संस्थेच्या स्थापनेत देसाई सरांनी महत्त्वाची भूमिका निभावली आहे. याच संस्थेच्या माध्यमातून १९६४ ते ६८ दरम्यान तयार केलेल्या माहिती पुस्तकांमध्ये सरांनी अथक परिश्रमाने तयार केलेले नकाशे, डोंगररांगाची विस्तृत माहिती देणारी तक्ते, यांचा प्रामुख्याने समावेश केला होता. ही माहिती पुस्तकं सह्याद्रीच्या डोंगररांगाचे पहिलेच अधिकृत दस्तऐवजीकरण म्हणावे लागेल. युनिव्हर्सिटी हायकर्सच्या सचिवपदाच्या कारकीर्दीत सरांनी अनेक तरुणांना डोंगरांत जाण्यास उद्युक्त केले.

पुढे सरांनी गिर्यारोहणाचे प्राथमिक व प्रगत अभ्यासक्रम पूर्ण केले. १९६५ मध्ये गिरिविहार संस्थेने आखलेल्या 'हनुमान' हिमशिखरावरील गिर्यारोहण मोहिमेत सरांचा महत्त्वाचा सहभाग होता. महाराष्ट्रातून संस्थात्मक पातळीवर आखण्यात आलेली ही पहिलीच गिर्यारोहण मोहीम होती. त्यानंतर १९६८ मध्ये 'मिलाम' ग्लेशिअरच्या मोहिमेत सरांचा सहभाग होता. १९७० मध्ये 'बथरटोली' या हिमशिखरावर आखलेल्या महत्त्वाकांक्षी मोहिमेचे नेतृत्व सरांनी केले होते. बथरटोली साऊथ वर सरांनी यशस्वी आरोहण केले.

यानंतर काळात सरांनी मुख्यतः अभ्यास, व्यासंग व लिखाणांवर भर दिला. सर्व ट्रेकर्सनी मिळून तयार केलेल्या 'ट्रेक द सह्याद्रीज्' च्या पहिल्या आवृत्तीत देसाई सरांनी काढलेले डोंगररांगाचे नकाशे, 'सह्याद्री इनव्हाइटस् यू' सारखे लेख यांचा समावेश आहे.

या सर्व काळात सरांचे गिर्यारोहणावरील वृत्तपत्रीय लिखाण सुरू होतेच, इतकेच नाही तर सरांनी, तब्बल दहा वर्षे देशविदेशातील गिर्यारोहण विषयावरील अनेक पुस्तकांचे परिक्षण टाईम्स ऑफ इन्डियामध्ये चिकित्सकपणे केले आहे. १९७०-८० दरम्यान युनेक्सोतर्फे ग्लेशिअर अभ्यासाच्या विशेष प्रकल्पात सरांचा सन्मानाने समावेश करण्यात आला होता. दरम्यानच्या काळात सरांनी पर्यावरण संबंधीत विषयांवर सखोल अभ्यासांती अनेक लेख लिहले. त्याचीच परिणती 'वाघ आणि माणूस' या प्रसिद्ध पुस्तकात झाली. या पुस्तकास महाराष्ट्र शासनाचा पुरस्कार मिळाला आहे.

'शिवाजी द लास्ट फोर्ट आर्कीटेक्ट' या पुस्तकाची निर्मिती देसाई सरांना करण्यास सांगून महाराष्ट्र परिचय केंद्राने त्यांच्या व्यासंगाचा बहुमान केला आहे.

सामाजिक बांधिलकीच्या भावनेने सरांनी सांगलीतील 'बळीराजा धरण' चळवळ, 'पश्चिम

घाट बचाव आंदोलन', 'गोवा मुक्ती संग्राम', 'कृष्णा परिक्रमा' अशा अनेक चळवळीमध्ये प्रत्यक्ष सहभाग तसेच लिखाणद्वारे जनजागरणाचे कार्य केले आहे.

नुकतेच सरांचे 'तिसरा ध्रुव' हे एव्हरेस्टवरील अतिशय अभ्यासपूर्ण पुस्तक प्रकाशित झाले आहे. एव्हरेस्टबरोबर संपूर्ण हिमालयाची साद्यंत महिती असणारे हे मराठीतील एकमेव पुस्तक होय.

गिर्यारोहण क्षेत्राच्या सर्वांगीण प्रगती व प्रसाराकरीता दिलेल्या बहूमूल्य योगदानाबद्दल श्री. रमेश देसाई यांना 'गिरिमित्र जीवनगौरव सन्मान' देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

गिरिमित्र गिर्यारोहक सन्मान

श्री. वसंत लिमये

वसंत लिमयेची डोंगराशी प्रथम ओळख झाली ती १९७१ मध्ये. सह्याद्रीतील अनेक पदभ्रमण मोहिमा व प्रस्तरारोहणातून त्याचे डोंगराचे वेड वाढत गेले.

१९७६ मध्ये गिर्यारोहणाचे प्राथमिक शिक्षण व १९७८ मध्ये प्रगत शिक्षण पूर्ण केल्यानंतर वसंताचा कल हिमालयाकडे झुकू लागला. आयआयटीच्या १९७९ जोगिण हिमशिखर मोहिमेचे नेतृत्व वसंताने समर्थपणे पेलले. त्यातूनच त्याच्यातील नेतृत्व गुणाची वाढ होऊ लागली. मे १९८१ मध्ये जोगिणवरील अल्पाइन पद्धतीची मोहिम, मे ८२ मध्ये कालबलंद मोहिम, तर ९४मध्ये कामेट शिखर मोहिम या व अशा सुमारे १२ हिमालयीन मोहिमांचे वसंताने यशस्वी नेतृत्व केलं आहे.

याच दरम्यान १९८५ मध्ये कोकणकड्याचे आव्हान वसंताच्या नेतृत्वाखाली स्विकारलं गेले. कोकणकड्याच्या उत्तर धारेने अतिशय अवघड मार्गाने कोकणकड्यावर प्रथमच यशस्वी आरोहण करण्यात आलं.

वसंताच्या गिर्यारोहण कारकीर्दीवर कळस चढविला तो १९८८ मधील कांचनगंगा या जगातील तृतीय क्रमांकाच्या हिमशिखर मोहिमेमुळे. कांचनगंगावरील ही पहिली भारतीय नागरी मोहिम होती. अतिशय महत्तवाकांक्षी व खडतर अशा या मोहिमेचे नेतृत्व त्याने लिलया पेललं.

१९८९ मध्ये वसंताने खास विद्यार्थ्यांसाठी 'रानफुल' संस्थेची सुरवात केली. रानफुलमुळे त्या काळातील अनेक विद्यार्थ्यांना साहसाची व डोंगराची आवड निर्माण झाली.

वसंताने आपलं पर्वतरातीमध्ये देखील प्रचंड भटकंती व आरोहण मोहिमा केल्या आहेत. डोंगरातल्या आपल्या अनुभवांवर आधारीत 'धुंद स्वच्छंद' हे अतिशय सुरेख पुस्तक त्यांने लिहले आहे.

श्री. वसंत लिमये यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिर्यारोहक' सन्मानाने गौरविण्यात येऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

गिरिमित्र गिर्यारोहक सन्मान

श्री. उदय कोळवणकर

१९७५ सालापासून उदयची डोंगरभटकंती सुरु झाली आणि गेली ३१ वर्षे तो या क्षेत्रात कार्यरत आहे. गिर्यारोहणाचे प्राथमिक शिक्षण त्याने १९८३ मध्ये पूर्ण केले.

१९८० ते ८५ च्या दरम्यान उदयने सह्याद्रीमध्ये अनेक प्रस्तरारोहण मोहिमा यशस्वी केल्या. १९८४ मधील माहुली परिसरातील वजीर, करवली, नवरीची करवली, लुझ बोल्डर आणि याच समुहातील इतर सुळक्यांवरील आरोहणाच्या 'अश्वमेध' मोहिमेत उदयचा सहभाग होता. १९८३ मध्ये उदयने 'टाटा पॉवर'मध्ये गिर्यारोहणाच्या प्रसारासाठी 'टाटा पॉवर ट्रेकींग क्लब'ची स्थापना केली.

१९८८ साली जगातील तिस-या क्रमांकाच्या 'कांचनगंगा' हिमशिखरावर आखलेल्या पहिल्याच भारतीय नागरी मोहिमेत त्याचा समावेश होता. या मोहिमेत उदयने ८००० मीटरपेक्षा जास्त उंचीवर कृत्रिम प्राणवायुशिवाय आरोहण केले. त्यानंतर याच अनुभवाच्या जोरावर त्याने १९९२ मधील अंध व मुक-बधीर गिर्यारोहकांच्या जगातील पहिल्या हिमालयीन मोहिमेचे उपनेतेपद यशस्वीपणे सांभाळले.

कांचनगंगा मोहिमेसाठी वापरण्यात आलेली सर्व साधनसामग्री कांचनगंगा माऊंटेनिअरींग फाऊंडेशनच्या माध्यमातून सर्व गिर्यारोहकांना वापरण्यास उपलब्ध करून देण्यात येत आहेत. या साधनसामग्रीची देखभाल करणे, साफसफाई व दुरुस्ती इ. कामे १९८८ पासून आजपर्यंत उदय सेवाभावी वृत्तीने करत आहे. त्यामुळेच महाराष्ट्रातील अनेक गिर्यारोहण संस्थांना मोलाची मदत मिळाली आहे.

१९९८ मध्ये एव्हरेस्टवरील पहिल्या यशस्वी भारतीय नागरी मोहिमेचे उपनेतेपद उदयने चोखपणे सांभाळले.

श्री. उदय कोळवणकर यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिर्यारोहक' सन्मान देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

गिरिमित्र गिर्यारोहक

श्री. संजय डोईफोडे

संजयने १९८५ - ८६ मध्ये गिर्यारोहणातील प्राथमिक आणि प्रगत अभ्यासक्रम पूर्ण केला आणि त्यानंतर त्याने मागे वळून पहिलेच नाही.

सह्याद्रीतील नागफणी, खडापारशी, लिंगाणा, तैलबैला, कळकराय इ. सुळक्यांवर संजयने यशस्वी आरोहण केले. सिंहगडाच्या खांद कड्याचं अतिशय अवघड असं रूट ओपनिंगचं आव्हान त्यानं लिलया पेललं. १९८५ मधील ट्रान्स सह्याद्री मोहिमेतही तो सहभागी होता.

१९८५ ते २००७ च्या दरम्यान फ्रेंडशीप, हनुमान तिब्बा, प्रियदर्शनी, सुदर्शन, भृगू पर्वत, कामेट अशा अनेक मोहिमा संजयने यशस्वी केल्या. १९९२ मध्ये संतोपंतवरील पहिल्या यशस्वी

भारतीय नागरी मोहिमेत त्यांना शिखर सर केले. १९९३ मध्ये शिवलिंग शिखरावरील महत्वाकांक्षी मोहिमेत त्याचा सहभाग होता.

१९९८ मध्ये एव्हरेस्ट वरील पहिल्या भारतीय नागरी मोहिमेत संजयचा पूर्वतयारीत मोलाचा वाटा होता. गिर्यारोहण क्षेत्रातील आघाडीच्या 'गिरिप्रेमी', पुणे या संस्थेचे सचिवपद त्याने सांभाळले आहे. प्रस्तरारोहणास प्रोत्साहन देण्या-या 'आरोहक' संस्थेच्या स्थापनेत संजयचा पुढाकार होता.

श्री. संजय डोईफोडे यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांचा 'गिरिमित्र गिर्यारोहक' सन्मान देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

गिरिमित्र गिर्यारोहण (मरणोत्तर)

कै. डॉ. डी. टी. कुलकर्णी

बी. जे. मेडीकल कॉलेजमध्ये असतानाच डी. टी. च्या भटकंतीला सुरुवात झाली. १९८२ ला त्याने गिर्यारोहणाचा प्राथमिक अभ्यासक्रम पूर्ण केला. सह्याद्रीतील प्रचंड भटकंतीबरोबरच बाण, वजीर, तैलबैला अशा अनेक अवघड प्रस्तरारोहण मोहिमा त्याने यशस्वी केल्या.

हिमालयामध्ये सुरुवातीच्या काळात १९८२ ते ८६ मध्ये हॉलिडे हायकर्सबरोबर मुलकिला, माना, नंदाखात व चंद्रभागा रेंज मोहिमामध्ये त्याचा सहभाग होता. गिर्यारोहण क्षेत्राला अधिक बळकटी येण्यासाठी १९८७ मध्ये डी. टी. ने पुण्यात 'स्पोर्ट्स अँड रिसर्च फाऊंडेशन' ही संस्था स्थापन केली. त्याचवर्षी कामेट, अबिगामिन व माना या शिखरांवर महत्वाकांक्षी मोहिम आखण्यात आली. त्यापैकी कामेट व अबिगामिन शिखरांवर यशस्वी आरोहण करण्यात आलं. लगेचच १९८८ मध्ये जोगिन एक व तीन हिमशिखरं सर करण्यात आली. १९८८ साली महाराष्ट्र शासनातर्फे क्रीडा क्षेत्रासाठी देण्यात येणारा मानाचा 'शिवछत्रपती पुरस्कार' डी. टी. च्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील उल्लेखनीय कामगिरीबद्दल देण्यात आला.

१९८९ मध्ये त्याने भृगपंथ मोहिम आयोजित केली, पण ती अयशस्वी झाल्याने परत १९९० मध्ये मोहिम आखून भृगपंथ शिखर सर केले.

सर्वोच्च हिमशिखर एव्हरेस्टवर पहिली भारतीय नागरी मोहिम आखण्याचा मान डी. टी. कडे जातो. १९९२ साली त्याने अतिशय जिद्दीने हा प्रयत्न केला. एव्हरेस्टच्या साऊथ कोलपर्यंत चढाई केल्यावर तेथेच डी.टी. चा दुर्दैवी मृत्यु झाला.

उण्यापु-या १० वर्षांच्या गिर्यारोहणाच्या कालावधीत डी.टी. ने प्रत्येक वर्षी हिमालयात मोहिम आयोजित केली. त्याचबरोबर सह्याद्रीतील भटकंती व प्रस्तरारोहणही केले आणि संस्थात्मक कार्य करून इतरांनाही प्रोत्साहित केले.

कै. डॉ. डी. टी. कुलकर्णी यांच्या गिर्यारोहण क्षेत्रातील योगदानाबद्दल त्यांचा 'गिरिमित्र गिर्यारोहक (मरणोत्तर)' सन्मान देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

गिरिमित्र गिरिभ्रमण सन्मान

श्री. पद्माकर गायकवाड

१९८२च्या दरम्यान पद्माकरची डोंगरभटकंती सुरु झाली. मुंबई विद्यापीठातर्फे प्रस्तरारोहणातील प्रशिक्षण माउंट अबू येथे तर गिर्यारोहणातील प्रशिक्षण मनाली येथे त्याने पूर्ण केले. याचाच प्रभाव म्हणून की काय पद्माकरने पुढाकार घेत के. एम. सी. कॉलेज खोपोलीमध्ये अॅडव्हेंचर क्लब सुरु केला. पुढे महाविद्यालयीन शिक्षण पूर्ण झाल्यावर १९८३ मध्ये आपल्या सारख्याच समविचारी मंडळींना एकत्र आणत खोपोलीसारखा ठिकाणी 'यशवंती हायकर्स'या संस्थेची स्थापना केली.

गिर्यारोहणाची आवड सामान्यांमध्ये निर्माण व्हावी यासाठी पद्माकरने यशवंतीच्या माध्यमातून विविध उपक्रम सुरु केले. मुंबईहून साधनसामुग्री आणून नाममात्र शुल्क घेत खोपोलीतल्या तरुणांना प्रस्तरारोहणाचे धडे गिरवायला लावण्यात त्याने पुढाकार घेतला. साहसी खेळांना प्रोत्साहन देत विद्यार्थ्यांबरोबरच पालकांनाही गिरिभ्रमंतीची आवड निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला. पद्माकरने सह्याद्रीतील ड्यूक्स नोज, लिंगाणा, बहिरी, वानरलिंगी असे सुळके सर केले तसेच हिमालयातील जोगीन १, २, ३, श्री कैलाश, देवतिब्बा, मकरबे अशा मोहिमा यशस्वी केल्या. आपल्या गिर्यारोहणातील कौशल्याचा उपयोग अपघात प्रसंगी करण्याची सुरुवात यशवंतीने केली. माउंटन रेस्क्यूच्या तंत्राची जाण करून देण्यात व 'यशवंती हायकर्स'ला त्यामध्ये पारंगत करण्यात पद्माकरचा मोलाचा वाटा आहे. आज या संस्थेने रौप्यमहोत्सवी कारकीर्दीचा टप्पा ओलांडला आहे.

श्री. पद्माकर गायकवाड यांच्या या संस्थात्मक योगदानाबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र गिरिभ्रमण' सन्मान देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

गिरिमित्र सामाजिक कार्य सन्मान

दुर्गमित्र

गडकिल्ल्यांच्या संवर्धनाच्या क्षेत्रात धडपडणारी काही मंडळी १९९२ मध्ये संघटीत झाली. आणि याच कार्यासाठी 'दुर्गमित्र' संस्थेची स्थापना करण्यात आली.

विविध संस्थांमधील सुमारे ४००-५०० कार्यकर्त्यांच्या सहकार्याने त्यांनी माहुली, पेठ व तिकोना किल्ल्यांवर संवर्धनाचे अनेक उपक्रम सुमारे ७ वर्षे यशस्वीपणे रांबविले. याच कालावधीत तब्बत ४० ते ५० श्रमदान शिबिरांच्या माध्यमातून पेठ किल्ल्यावरील पाय-यांची सफाई, टाके सफाई, गुहा सफाई, माहुलीवरील मूळ दरवाजाची व देवड्यांची सफाई, तळे उपसणे, वाडा साफ करणे अशी विविध कामे करण्यात आली. दुर्ग संवर्धनाच्या माध्यमातून इतिहासाचे जतन करीत गावक-यांना समवेत घेत सामाजिक बांधिलकी जोपासण्याच्या एका अनोख्या कार्याला त्यांच्यामुळे चालना मिळाली. ख-या अर्थाने महाराष्ट्रातील दुर्गसंवर्धन कार्याला दिशा देण्याचे काम 'दुर्गमित्र' मुळे झाले.

दुर्गमित्र संस्थेने केलेल्या या महत्त्वाच्या सामाजिक कार्याबद्दल त्यांचा 'गिरिमित्र सामाजिक कार्य' सन्मान देऊन ऋणनिर्देश करण्यात येत आहे.

उत्कृष्ट गिर्यारोहक २००८ - २००९ श्री. सायरस श्रॉफ

१९८५ पासून. डोंगरांच्या प्रेमात पडलेल्या सायरसने १९९० मध्ये गिर्यारोहणाचा प्रगत अभ्यासक्रम पूर्ण केला. त्यानंतर श्रीकैलाश, अबाले, सतोपंथ आणि गया यासारख्या एकाहून एक अवघड हिमशिखरांवर यशस्वी आरोहण केले.

२००९ च्या मे - जून महिन्यांमध्ये हिमालयन क्लबतर्फे आयोजित करण्यात आलेल्या 'लंपाक' मोहिमेचे नेतृत्व सायरसने केलं. गढवाल हिमालयातील नंदादेवी परिसरातल्या कालाबंकर ग्लेशियरमध्ये असलेल्या लंपाक नॉर्थ (६१८१ मीटर) या अवघड शिखरावर प्रथमच यशस्वी आरोहण करण्यात आले. नैऋत्यकडा व दक्षिण धारेच्या मार्गाने करण्यात आलेल्या या अवघड चढाईसाठी जवळजवळ १६ रोप फिक्स करण्यात आले होते. कठीण बर्फाच्या उभ्या भिंती आणि ग्लेशियरमधील क्रिव्हायसेस अशा सारख्या अडचणींचा सामना करीत गाडीवाट सोडल्यापासून केवळ दहा दिवसात शिखर माथा गाठण्यात आला.

सायरस श्रॉफ यांच्या हिमालयीन मोहिमांमधील या यशस्वी कामगिरीसाठी २००८ - २००९ चा 'उत्कृष्ट गिर्यारोहक पुरस्कार' देऊन त्यांना गौरविण्यात येत आहे.

उत्कृष्ट गिर्यारोहक २००८ - २००९ श्री. टेकराज अधिकारी

टेकराजने २००१ मध्ये सुदर्शन, २००५ मध्ये भागीरथी, २००७ मध्ये शिवलिंग या हिमशिखरांवर यशस्वी आरोहण केले.

२००८-०९ च्या मोसमामध्ये टेकराजचा तब्बल तीन हिमालयीन मोहिमांमध्ये सहभाग होता. मे २००८ मध्ये टेकराजने श्रीकंठवरील आरोहण (२०१७२ फूट), नोव्हेंबर २००८ मध्ये फ्रेंडशिप (१७,४४९ फूट) शिखरावरील हिवाळी मोहिम तर जून २००९ मध्ये जाँनली (२१,८०० फूट) या हिमशिखरावरील अत्यंत दुर्गम व अवघड असे यशस्वी आरोहण केले आहे. श्रीकंठ व जाँनली शिखरांवरील महाराष्ट्रातील हे पहिलेच आरोहण आहे.

टेकराजच्या हिमालयीन मोहिमांमधील या यशस्वी कामगिरीसाठी २००८ - २००९ चा 'उत्कृष्ट गिर्यारोहक पुरस्कार' देऊन त्यास गौरविण्यात येत आहे.

उत्कृष्ट प्रस्तरारोहक २००८ - २००९

श्री. रणजित शिंदे

रणजितची प्रस्तरारोहणाची कारकीर्द २००५ पासून सुरु झाली आणि तैलबैला, कळकराय, ड्युक्स नोज अशा अवघड सुळक्यांवरील आरोहणाने ती बहरत गेली आहे.

२००८-००९ मध्ये त्याने त्यावर कळस चढविला. डिसेंबर २००९ मध्ये 'भूमी' सुळक्यावरील चढाई यशस्वी करण्यात आली. जानेवारी २००९ मध्ये त्याने ड्युक्स नोजवरील अवघड मार्गाने सेव्हन बी प्लस श्रेणीचे आरोहण केले आहे. नोव्हेंबर २००८ मध्ये कोकण कड्यावरील अल्पाईन पद्धतीच्या प्रस्तरारोहण मोहिमेत दोन दिवसात एकूण १४०० फूट आरोहणापैकी ९०० फूटांचे रूट ओपनींग रणजितने केले.

रणजितच्या प्रस्तरारोहणातील कामगिरीसाठी त्याला २००८-०९ चा 'उत्कृष्ट प्रस्तरारोहक पुरस्कार' देऊन गौरविण्यात येत आहे.

गिरिमित्र शरद ओवळेकर विशेष सन्मान

सह्याद्री मित्र, महाड

गड किल्ल्यांच्या पायथ्याचे, द-याखो-यातले ग्रामस्थ म्हणजे सर्व डोंगरभटक्यांचे खरे मित्र. लिंगाणा माचीवरील बबन कडू या अशाच एक डोंगरमित्राला शासकीय अनास्थेचा फटका बसला होता. लिंगाणा माची गावाच्या स्थलांतरितां मध्ये समावेश न झालेल्या बबनची परिस्थिती पाहून महाडच्या 'सह्याद्री मित्र' संस्थेने त्याचे घरकूल उभे करण्याचा संकल्प केला. संस्थेची गंगाजळी वापरून कामाचा शुभारंभ पण केला. पुढे इतर डोंगरवेड्यांनी, अनेक गिर्यारोहण संस्थांनी तसेच व्यक्तींनी मदतीचा हात पुढे केला. याच मदतीतून बबनच घर आकार घेत गेलं. आणि आज बबन कडूच्या कुंटुबियांना हक्काचं घर लाभलं.

सह्याद्री मित्रने सामाजिक बांधिलकीच्या भावनेतून केलेल्या या कार्याबद्दल त्यांना 'गिरिमित्र शरद ओवळेकर विशेष पुरस्कार' देऊन गौरविण्यात येत आहे.

गिरिमित्र विशेष सन्मान

कु. कृष्णा पाटील

२००९ मध्ये सर्वोच्च हिमशिखर एव्हरेस्टवर यशस्वी आरोहण केल्याबद्दल कृष्णा पाटील हिचा 'गिरिमित्र विशेष सन्मान' देऊन गौरव करण्यात येत आहे.